

Tulipani za tovarišico

Daljši dnevi in svetlejša sonca že naznanjajo, da se bo morala zima posloviti, čeprav mrz se oblikuje ledene rože na šipah. Stojim pri oknu in premišlujem. Kmalu bo 8. marec. Kaj naj učenci pripravijo za proslavo? Nehote se mi v mislih pojavi deček živih, modrih oči s skusnato glavico in mi pravi: »Si morda pozabila name in na tulipane, ki sem jih hotel prinesiti za 8. marec? Takrat še niso cveteli, pa sem jih prinesel pozneje!«

Kako bi mogla pozabiti...

Večina občanov pozna naselje ob Agrokombinatski cesti v Zalogu. V eni od montažnih hiš, ki jih spomladi krasijo cvetlične gredice z živopisnimi tulipani, stanujeta bratca Viktor in Franci. Viktor je bil tedaj učenec 1. razreda, Franci pa je hodil še v vrtec. Spomladi so jutro še hladna in pusta, zato sta se starša, ki sta zaposlena v Ljubljani in morata že zgodaj zjutraj zdoma, odločila zaupati sinu Viktorju, da se bo pravočasno odpravil v šolo, Francija pa spotoma pospremil do vrta. Za Viktorja je to bila velika skrb. Kar tako stopiti iz sveta igrak in brezskrbnosti v šolo, sedaj pa še skrb za bratca!

Dan žena... Učenci vedno razveselijo svojo tovarišico s šopkom cvetic.

Viktor pa je ta dan žalosten, zaskrbljen. Tovarišica to opazi in ga vpraša: »Viktor, kaj pa je danes s teboj?« Takrat ji Viktor šepne v uho: »Tovarišica, kmalu bodo cveteli, takrat vam jih bom prinesel.«

Že dobro, Viktor...

V upanju, da se je jeza in sumničanja zaloških gospodinj že ohladila in šla v pozabo, vam bom izdala čudno izginotje tulipanov. Bilo je megleno jutro. Viktor in Franci sta korakala tako kot vsak dan v šolo, v vrtec. Viktor ni pozabil obljube tovarišici. Vzcveteli so! Hitra in gibčna sta oba brata. Natrgata jih lep šopek. Viktor ponosno stopa v šolo. Sošolcem pravi: »Tulipani za tovarišico!« Tovarišica se zahvali in si misli: Fantič ni imel šopka, ki bi ga podaril za 8. marec, pa se je spomnil sedaj, ko so vzcveteli na domači cvetlični gredi.

Po pouku pride Viktor k meni in mi šepne: »Jutri vam bom prinesel še lepše!« Ker se mi mudi na vlak, na to nisem pozorna in šepet nehote preslišim. Drugi dan obstanem. Viktor stoji še z večjim in lepšim šopkom pred šolskimi vrati. Vprašam ga: »Viktor, ti je mamica dala tulipane?« Ne, sama sva jih s Francijem natrgala za vas. »Spreleti me mrz: kje?« Se že razumemo. Viktor in Franci pač še ne vesta: to je naša, to sosedova gredica! Ves svet je njun v pomladnem soncu, poln veselja in sreče.

Viktor nadaljuje: »Jutri vam bom prinesel še lepše.«

Ker je bister fantič, verjetno zapazi spremembo na mojem obrazu. Prodorno me pogleda in reče odzavajo: »Saj če jih ne bi jaz, bi jih pa drugi.« Zamišljeno vprašam, kaj.

Saj veste, potrgali.

Z Viktorjem sva sama. Pogovoriva se. Pojasnim mu, da imam zelo rada rože, da jih tudi sama gojim, tako kot njegova mamica, sosedo in da se mi rožice zdijo najlepše v naravi, tam, kjer rastejo, da tam dlje časa žive kot v vazi, v vazi hitro ovenejo.

Viktor pripomni: »Umrejo, da, tako!«

Obljubi Viktor, da ne boš več trgal tulipanov za tovarišico? »Obljubim!«

Danes je Viktor že učenec petega, njegov bratca pa tretjega razreda. Oba sta tabornika, ki čuvata naravo in če bosta srečala v meglenem pomladnem jutru kakšnega fantiča z velikim šopkom tulipanov, bosta verjetno pozorna nanj.

IVANKA BABRŠČEK
OŠ ADOLFA JAKHLA

Mešani pevski zbor zveze društev upokojencev naše občine je po mnenju ljubljanskega novinarja letos reševal čast Ljubljane, ko je edini 8. februarja dopoldne zapel pred Prešernovim spomenikom pri Tromostovju v počastitev slovenskega kulturnega praznika in Prešerna samega. (Bila je pač nedelja in bile so počitnice!) (Foto: Marjan Ciglič)

Prvo leto — prvi uspehi

Mešani pevski zbor zveze upokojencev Ljubljana Moste-Polje vse bolj prodira med najaktivnejše pevske zборе naše občine, četudi je bil ustanovljen šele pred dobrim letom.

Sprva je imel zbor težave zaradi zborovodja, ki je po prvem mesecu dela zbolel in je bil zbor poldrugi mesec brez zborovodje in seveda tudi brez vaj. Nato je vodstvo zbora prevzel zborovodja Mavricij Slatner. Rezultati rednega dela so že vidni.

Pobudo za ustanovitev zbora je dal predsednik društva upokojencev Ljubljana Moste Stefan Trobiš, omogočil pa jo je uresničiti Ciril Traven s hitro nabavo električnega harmonija in notnega materiala. Po močni agitaciji med upokojenci se je zbralo 18 pevk in 12 pevcev upokojencev in začeli so...

Takega je sprejela tudi občinska zveza upokojencev in se zadožila za finančno pomoč zboru. S finančnim sodelovanjem ZKO občine Moste-Polje in republiške zveze upokojencev Slovenije je zboru omogočeno, da bo lahko v celoti uresničil svoj kulturni program v sezoni 1980-81.

Doslej je zbor dvakrat javno nastopil v dvoranah (Kodeljevo in kino Triglav), trikrat v različnih ljubljanskih domovih starejših občanov, dvakrat v KS naše občine in pred Prešernovim spomenikom (glej sliko).

Za vse nastope lahko trdimo, da so bili izvedeni kvalitetno, na dostojni ravni.

Do konca junija načrtuje zbor še tri nastope v domovih počitka in štiri javne nastope: aprila ob občinskem prazniku v Mostah, junija pa na republiškem zboru pevske zborov upokojencev v Sežani, na taboru pevske zborov Slovenije v Sentvidu pri Stični in na samostojnem celovečernem koncertu, upajmo že v Domu španskih borcev v Mostah.

Na koncu pa naj velja še zahvala ravnateljstvu OŠ Vide Pregarc, ki velikodušno daje zboru na razpolago prostor za redne vaje.

Upokojenci! Še se lahko vključite v zvezo upokojencev naše občine, a čimprej, kajti zbor že krepko vadi pesmi za svoje nastope!

CIRIL TRAVEN

● VABILO NA PREDAVANJE

Planinsko društvo ŠPIK vabi vse, ki jih zanimajo naše divje živali, da si ob predavanju dipl. inž. Oskarja Dolenca ogledajo tudi njegove diapozitive. Hkrati se lahko seznanim tudi z načinom fotografiranja in s fotografskimi pripomočki.

»Lepše so projekcije diapozitivov živali v njihovem lastnem okolju, kot le ustrojena koža ali rogovi na steni.«

Predavanje bo v petek 13. marca ob 19. uri v sejni dvorani občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, Proletarska 1.

Propagandni odsek pri PD ŠPIK

VESTI IZ KULTURE

● USPEH SATURNUSOVEGA KOLEDARJA

Koledar Saturnus 1981, ki je bil izdan v okviru temeljnega samoupravnega sporazuma za svetlobno opremo, je na III. jugoslovanskem natečaju koledarjev Grafoimpex prejel prvo nagrado v skupini petih najboljših jugoslovanskih koledarjev za leto 1981, oziroma drugo mesto v generalni uvrstitvi med 170 koledarji, uvrščenimi v konkurenco.

GS

PREDPUSTNA

To se je zgodilo okrog pusta,
ko lahko maček miško pohrusta.
Pa je teti Mici,
debeli kakor potici,
stopilo v glavo,
da da tole pesem v objavo.

Na sestanku zbrani vrabčki veliki in mali
so poročila vsa že prebrali.
Pa načivka se še vrabec nadvse spoštovan,
ki mu je že stolček vdan.
Danes je že takšen čas,
da lahko že vsak vrabec čivka na glas,
vrešč, kar mu stoji v glavo,
čeprav ni za rabo pravo!

Vrabčevka poleg majala je z glavo
in čivkala na pol šepetavo.
Teta Mica,
zvita kot lisica,
pa najde misel pravo:
Res, danes naj bi bil takšen čas,
ko lahko vsak vrabec začivka na glas!

Če hočeta danes pusta praznovati,
naj bosta predrzna, saj znata nesramna biti!
Čeprav so črčki mali
boljše in lepše peti znali,
so raje kar molčeči ostali.

Malo za šalo, malo zares,
pa je nastala pesem za pustni ples.

MICA

● RAZSTAVA JOSIPA BUNE V GALERIJ POLJE

Ujetnik svobode

Pred nedavnim je v slikarski galeriji Polje, ki ima svoje prostore v kliniki bolnišnični za psihiatrijo v Polju, razstavljal grafike in risbe 27-letni študent likovne akademije v Ljubljani, hkrati pa tudi naš občan, Josip Buna. Pod tem umetniškim imenom je znan poznavalcem slikarstva in obiskovalcem razstav.

Vsebinsko njegovih del nekoliko pojasnjuje že sam naslov razstave: Ujetnik svobode. Josip Buna upodablja svet s slikanjem občutij. Obrazi na risbah in grafikah, gibanje ljudi v prostoru in njihove kretnje izražajo strah, tesnobo, zaskrbljenost, čustva, ki jih navdajajo. Izpovedujejo vse, kar se dogaja v njih. Za prikaz teh občutij uporablja Josip Buna največkrat črno-belo tehniko, saj — kot pravi, samo črna in bela sta barvi, kot sta tudi svetloba in tema tisti, ki ju človek najprej razlikuje in spozna.

Umetnost Josip Buna ne pojmuje samo kot gonilno silo razvoja družbe ali le kot odmev na vsa dogajanja v družbenem in osebnem življenju. Je obenem tvorna sila, ki vse odmeve ustvarja in jih tudi ohranja. Kar zadeva vpliv drugih slikarjev na njegovo delo, Josip Buna meni, da nima vzornika in se pri svojem umetniškem izražanju počuti popolnoma svobodnega. Dogaja pa se, da mora včasih v sliki neznanega avtorja najde rešitev tudi za svoje iskanje.

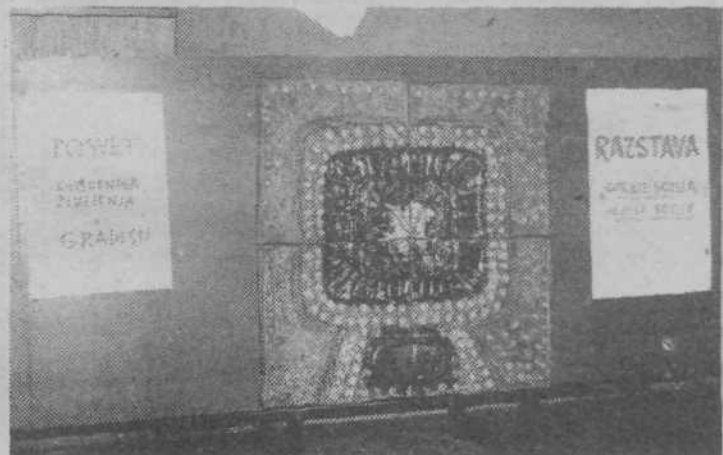
Josip Buna je imel doslej že več samostojnih razstav. Samo v Italiji, kjer je pri slikarju Pietru Morandea dve leti študiral slikarstvo, je samostojno razstavljal devetkrat. Dve samostojni razstavi je imel tudi v Parizu, štiri pa v Ljubljani, nazadnje lani decembra v Klubu kulturnih in znanstvenih delavcev. Skupinsko pa je svoja dela razstavljal tudi zunaj Evrope.

Štirikrat je bil za svoje grafike in risbe nagradjen, od tega dvakrat v tujini.

Besedilo in slika: D. J.

Detalj z razstave

● Razstava v Gradisu

V Gradisu ima kulturna dejavnost bogato tradicijo. Ob letošnjem kulturnem prazniku so v Gradisu organizirali posvet o kulturnem življenju, ki so se ga udeležili organizatorji kulturnega življenja vseh Gradisovih tozdov. Podali so oceno svojega dela in se dogovorili za bodočo dejavnost ter za akcije, s katerimi bodo za kulturno delovanje animirali čimveč delavcev. Pred posvetom je bila odprta razstava keramike akademskega kiparja Gorazda Sotlerja in likovne oblikovalke Aljose Sotler.

C. PAVLIN

● ŠOLSTVO ● ŠOLSTVO ●

Usmerjeno izobraževanje v občini

Iz dolgotrajnega usklajevanja stališč, mnenj in možnosti razvoja usmerjenega izobraževanja v Ljubljani in občini so se končno izluščile tudi programske usmeritve v prostorih moščanske gimnazije in Šolskega centra tiska in papirja.

V prostorih moščanske gimnazije bodo delavci VI. gimnazije, srednje šole za medicinske sestre — splošne in otroške smeri in srednje šole za medicinske sestre — babice izvajali program medicinske usmeritve v sedmih oddelkih prvega razreda. Vprašanje, ali bo na ta način moščanska gimnazija le izposojevalnica prostorov, je odločno razčiščeno. Uvrstitev medicinske usmeritve v prostore moščanske gimnazije

pomeni ne samo prostorsko razporeditev, temveč tudi združevanje vseh treh delovnih organizacij, reševanje vseh še odprtih vprašanj. Pripravljenost delavcev moščanske gimnazije je v celoti izražena, potrebno pa je ugotoviti vztrajanje srednje šole za medicinske sestre — splošne smeri pri odpravljanju odprtih vprašanj in lahko le ogrozi kvaliteto. Zato je treba ponovno poudariti, da bosta vzgoja in izobraževanje bodočih medicinskih delavcev — tudi zdravnikov, uspešna le ob skupnih prizadevanjih in enakopravnosti vseh treh izvajalcev.

V prostorih Šolskega centra tiska in papirja bodo izvajali papirno in grafično usmeritev, s čimer je presežena tudi razpore-

ditev papirniške usmeritve na dveh mestih. ŠCIP tako postaja zaključena celota vzgoje in izobraževanja dveh programskih usmeritev na sedanji ravni, kar je skladno s stališči in usmeritvami družbenopolitične skupnosti.

Ob vseh vprašanih prostorske prerazporeditve pa je potrebno poudariti, da je to le en sklop vprašanj. Preobrazba usmerjenega izobraževanja ne more doseči načrtovane kvalitete, ne da bi zagotovili sodelovanje in odločanje delavcev prek delegacij posebnih izobraževalnih skupnosti usmerjenega izobraževanja in sodelovanja temeljnih organizacij združenega dela s področja gospodarstva neposredno z delovnimi organizacijami — izvajalkami posamezne usmeritve.

JANEZ LAH

Tiha želja ali pustna burka
(Foto HVAŠTIJA)